

Прийменник - це службова частина мови, що виступає разом з відмінковою формою іменника, займенника або числівника для вираження залежності її від інших слів у словосполученні (третій від краю, кожен з присутніх, пікнутися про дітей) і у реченні (Гуляв я по полю; Хтось із вас тут, певно, зайвий).

Прийменник допомагає виражати відношення між предметами (парк для прогулянок, комп'ютер для роботи), ознаки до предмета (пісня без слів, багатий на речі павільйон) або дії до предмета (піднятися о шостій, взяти з підлоги).

ВЖИВАННЯ ПРИЙМЕННИКІВ З ВІДМІНКОВИМИ ФОРМАМИ ІНШИХ СЛІВ

Прийменник може вживатися з формою одного, двох і навіть трьох відмінків.

Без прийменників вживається лише називний відмінок, місцевий відмінок завжди

вживається з прийменниками; всі інші можуть бути як з прийменниками, так і без них:

Прийменники вживаються з непрямыми відмінками іменників, займенників, числівників та інших частин мови, що використовуються у значенні іменника. Одні з них можуть поєднуватися з кількома відмінками (в мене, в небі, в яблучко), інші тільки з якимось одним (серед гір).